

astaa teknillinen kehitys, vaan sen lisäksi myöskin johtava kyky. Tämä todistaa, nykyisillä palkkaorjilla on varmat voiton mahdollisuudet. Ensiksikin siinä, että he ovat taloudellisesti sekä yhteiskunnallisesti merkityksellisin luokka maailmassa, sillä palkkatyöläisten johdon alaisena ovat koneet, tuotanto- ja jakolaitokset. Taloustiede meille osoittaa, että jokainen vallassa oleva luokka, siirtyessään syrjään, on pakosta joutunut antamaan tilan uudelle, ja että jokaisen uuden yhteiskunnan idut kehittyvät vanhan yhteiskunnan sisällä. Feudalisen yhteiskunnan sisällä kehittyi kaupkapitalismin aikakausi eli yhteiskunta, jonka puitteissa sitten varttui teollisuuskapitalismin ensimmäinen aikakausi, joka tunnetaan manufaktuuriaikakautena — pikuporvarillisena yhteiskuntana ja tämän sisällä kehittyi koneteollisuus ja suurkapitalismin aikakausi.

Ja nyt nykyisen koneteollisuuskapitalistisen yhteiskunnan sisällä kasvaa itu industrialistiselle, eli teolliselle yhteiskunnalle. Koneteollisuuskapitalistien tullen kykenemättömäksi tyydyttämään ihmisten tarpeita, täytyy vuorostaan väistyä syrjään ja antaa tilaa uudelle, maailman teollisuustyöläisten yhteiskunnalle, joka vuorostaan ottaa vallan ohjakset käsiinsä. Teollisuustrustit, uudemman aikaisen suurtuotannon avulla, raivaavat tietä teollisel-

le yhteiskunnalle. Hävittäen keskinäisen kilpailunsa ja samalla ammatti- sekä palkkaeroavaisuudet työntekijäin väliltä. Muodostamalla heistä vaan miljoonia käsittävän teollisuusarmeijan, joka ei tunne enään rotueroavaisuuksia, ei kansallisuusrajoja, vaan tuntee yhteisen nimen — maailman teollisuustyöläiset. Palkkaorjat, jotka ovat suurteollisuuden oleellinen tuote, eivät omista tuotanto- eikä jakolaitoksia, vaan myyvät työvoimaansa kapitalistien omistamissa tuotantolaitoksissa palkkaa vastaan.

Heidän yhdenlaiset etunsa synnyttävät yhdenlaiset etupyrimykset. Heidän yhteinen pyrkimyksensä päämäärä tulee olemaan palkkajärjestelmän poistaminen. Ja sitä mukaa, kuin tuotannollinen kehitys valmistaa maaperää teollisuusuniolle ja me kykenemme tekemään maailman palkkaorjille yhden suuren union periaatteet tunnetuksi, joka on perustettu palkkajärjestelmän poistamista varten, tulee tuo tuhansia vuosia kestänyt luokkamme orjuuden loppu lähenemään. Tilalle maailman teollisuustyöläiset luovat työntasavallan. Missä työn tekijät voivat vapaasti nauttia työnsä luomista hedelmistä.

Palkkaorja, astu riviin, sinun saapumisesi taajentaa rintamaamme ja niin jouduttaa lopullista päämääräämme.

Kankuri.

TEHTÄVÄNSÄ TÄYTTÄNYT

AMERIKAN kommunistien lehdet kertoivat "huhuina", että moskovalainen taloudellinen kansainvälinen on aikeissa tehdä itsemurhan ja siirtää siihen vielä kuuluvat työläisten taloudelliset järjestöt noskujen syliin, Amsterdamin kansainväliseen. Juttu ei suinkaan ole "huhua", vaikka sitä sellaisena ensin esitetään hämmästyneille joukoille. Jo paljon ennen moskovalaisen taloudellisen kansainvälisen viimeistä kongressia, joka joku aika sitten oli koolla, kerrottiin London Daily Heraldissa, että koko Venäjän ammattiunionien keskusneuvoston kirjuri oli lähettänyt Amsterdamin kansainväliselle sähkösanoman, jossa tarjottiin sovintoa näiden kahden taloudellisen kansainvälisen kesken. Uutinen suinkaan ei ollut "helsinkiläinen" eikä myöskään "riikalainen", joihin tavallisesti ei ole voitu luottaa, vaan lähetetty suoraan Moskovasta Daily Heraldille.

Tässä suinkaan ei olisi mitään ihmettelmistä, jos moskovalainen taloudellinen kansainvälinen olisi määräämisen puolella rauhanehdoissa. Näin jos olisi, niin tarjous tuntuisi johdonmukaiselta. Mutta asiat ovat päinvastoin. Samassa uutisessa kerrottiin, että moskovalaisen taloudellisen kansainvälisen kirjuri lausui olevansa valmis lakkauttamaan moskovalaisen kansainvälisen, jos näiden kahden kansainvälisen välillä saadaan sovinto aikaan. Jotkut voivat ihmetellä, että eri maiden taloudellisten järjestöjen kansainvälisen kirjuri on niin paljon uskallusta, että voi puhua "olevansa valmis" lakkauttamaan koko kansainvälisen. Tavallisessa työväenliikkeessä tällainen puhuminen luonnollisesti olisi ihmettelmi- sen aiheinen, mutta ei tässä tapauksessa. Moskovalaiset paasit kun sanovat jotain, niin sille kaikki nostavat hattua. Näin tässäkin tapauksessa. Yhdistämissuunnitel-

ma, vaikka olikin joittenkin yksilöiden taolta laskettu alkuun, hyväksyttiin moskovalaisen taloudellisen kansainvälisen viimeisessä kongressissa. Tosin sen sanotaan synnyttäneen "kivakan väittelyn".

Näin siis punaisten ammattiuoioiden kansainvälinen hyväksyi ohjelman, jonka perusajatuksena on se, että "irti Amsterdamista" kutsua kuulleet joukot, sikäli kun niitä on vielä olemassa, kuletetaan takaisin noskujen syliin. Tämä kun ehditään täyttämään, niin sitte moskovalainen "Profinteri" on tehnyt tehtävänsä ja voi lakata olemasta. Kaikkea tätä seurattessamme meidän tulee muistuttaa mieliimme ne ajat, jolloin moskovalaista kansainvälistä perustettiin, tarkoittamme taloudellista kansainvälistä. Vallankumoukselliset työläiset tällöin olivat suuttuneina Amsterdamin kansainväliseen, joka oli pettänyt työläiset sotakysymyksessä anteeksiantamattomalla tavalla ja useissa muissa tapauksissa osottanut kansainvälisten kapitalistien suoranaiseksi auttajaksi. Nämä työläiset kaipasivat tällöin uutta kansainvälistä, kansainvälistä sellaista, joka olisi taloudellisten järjestöjen suoranaisten kontrollin alaisena. Tämä ajatus hehkui Berlinin konferenssissa, päätöslauselmiksikin se laadittiin. Mutta moskovalaiset politikoitsijat ja heidän juoksupoikansa olivat tietoisia siitä, mikä voi olla seurauksena, jos työläiset saavat perustaa poliittisesta ylivallassa riippumattoman kansainvälisen. Siksi heidän täytyi saada Berlinin konferenssin työ mitättömäksi. Siksi tehtiin yritys ja siinä onnistuttiin, että punaisen taloudellisen kansainvälisen perustaminen siirrettiin moskovalaiseen ilmapäiriin, edeltäpäin masinoituun ja järjestettyyn kongressiin, johon oli haallittu kaikenkarvaisia suuruuksia, jotka eivät tosiasiallisesti edustaneet ketään muita, kuin itseään ja politikoitsijoita. Tässä kongressissa perustettiin taloudellinen kansainvälinen ja sen johtoon asetettiin jo enem-

min perustettu politikoitsijain kansainvälinen.

Kaikesta tästä on kulunut vain muutamia vuosia. Näiden vuosien ajan työläiset ovat tapelleet keskenään, tapelleet niin "hyvillä tuloksilla", että taloudelliset järjestöt useissa maissa ovat aivan kuolemaisillaan. Tälläväläin eri maiden kapitalistit, jotka Euroopan suursodassa syöksivät itsensä perikadon partaalle, ovat saaneet rauhassa parannella haavojaan ja lujittaa taloudellista asemaansa sekä otettaan työläisten niskassa. Kapitalismi onkin päässyt koko hyvin jaloilleen melkein kautta linjan, noussut satulaan niissäkin maissa, joissa se viskautui maahan suursodan maininkien riehuessa. Näin on käynyt useissa maissa, ehkä joksikin kaikissa, yksinpä Venäjälläkin, jossa kapitalismi sai tuntuvimman iskun. Kapitalismin rintama alkaa nyt olemaan eheä, ainakin näennäisesti, ja työläisten rintama niin heikko ja alas poljettu, että voidaan jättää tilanne Amsterdamin noskujen huostaan. Siis moskovalainen taloudellinen kansainvälinen, jonka rinnalla kaikki muut olivat mitättömiä, on tehnyt tehtävänsä, tullut vanhaksi ja väsyneeksi, taivuttanut niskansa Amsterdamin noskuille. Se on osaltansa auttanut kapitalismin nousua, pitämällä työläisten rintaman hajanaisena, ja se on joksikin aikaa pelastanut Amsterdamin noskujen luetut päivät ehkäisemällä työläiset muodostamasta todellisen, poliittisesta ylivallassa riippumattoman kansainvälisen. Paljon muuta tehtävää moskovalaisen taloudellisen kansainvälisen politiikoilla ei enään ole, kuin se, että rakentavat "Profinterilleen" muistopatsaan. Kaippa he sen vielä tekevät. Sen nokkaan sopsi vallan mainiosti asettaa vaikkapa vain pääkallo muistuttamaan tuleville sukupolville niiden työläisten kohtaloa, jotka ovat saaneet uhrata henkensä poliittisten pöhlöyksien hyväksi.

